

Dank mien ôlle toren
Doe staist doar aal 500 joar
In weer en wiend, hou speulst het kloar
Bist al zo ôld en gries
Ik wil die nait missen, veur gain pries
Dou ik ien't zaikenhoes laag
En elke mörn as ik die zaag
Den was ik bliede, k haar steun aan die
t was net of s't zeggen wolst, t komt goud mien wicht
Dank mien ôlle toren, ik vergeet het nait licht
Nou bist doe zulf een beetje zaik
Dien stem is stuk en bist wat blaik
Er mout veul geld veur wezen
Mor doe most en zolst genezen
Aale Grunnegers, ien't Noorden en ien't Zuuden
Het carillon dat mout weer luuden
Griep nog ainmoal daip ien joen portemonnee
Den is t Metinie-comité hail tevree

Gedicht naar aanleiding van de restauratie van het Martinicarillon in 1984
door :
mevrouw A.Buitenkamp-Helder